

om Thinglæsningens Betydning med Hensyn til Retsvirkningen af Pantebreve og Skjøder væsentlig forandres. Meningsforffjellighederne herom ere ikke blevne udjevne; tværtimod have nogle Medlemmer fastholdt deres Anskuelse om det Urigtige i hine Lovforslagets Bestemmelser saa stærkt, at de endog have været tilbøielige til at lade hele Loven falde, naar de ikke kunde fjernes, medens andre Medlemmer ere af den Formening, at det vilde være meget ønskeligt, om de nævnte Lovbestemmelser kunde blive afløste af klarere og med Thinglæsningens-institutets Væsen formentlig bedre overensstemmende, nye Regler, saaledes som i Lovforslaget foreslaaet. Disse sidste Medlemmer erkjende imidlertid, som sagt, at, naar det ikke kan lykkes nu at vinde Anerkjendelse heraf, er i alt Fald den Løsning af Striden mulig, at udskyde Spørgsmaalet til et andet Tidspunkt ved at lade de omhandlede Paragrafer udgaa. Foruden de antydede, mere indgribende Ændringer i Lovforslagets 2det Afsnit har Udvalget vel fundet Anledning til at foreslaa enkelte andre Forandringer, Tillæg eller Omstrivninger i Lovforslagets 1ste og 3die Afsnit; forholdsvis ere disse imidlertid af mindre, tilbøielig endog af temmelig underordnet Betydning. Udvalget har derfor troet, at man kunde indskrænke sig til her blot at anføre de enkelte Ændringsforslag, som Udvalget i det Hele, eller paa nogle faa Punkter Udvalgets Mindretal, stiller til Sagens 2den Behandling, idet det selvfølgelig vil blive en Opgave for Udvalgets Ordfører, og efter Omstændighederne andre Medlemmer af Udvalget, ved Sagens Behandling i Thinget at gjøre nærmere Rede for Forslagene. Og nian skal da sluttelig kun bemærke, at man har anset det for rettest at udskyde blotte Redaktionsændringer til Sagens 3die Behandling, i hvilken Henseende Udvalget her tager et Forbehold.

Udvalgets Mindretal (Albertt) skal dog for sit Bedkommende ledsage Udvalgets Udtalelse med følgende Bemærkninger:

Naaget de forffjellige Indvendinger imod Gavnligheden af Underpant i Løsøre, staar det dog fast, at det er et meget, over hele

Landet og af Befolkningens forffjellige Klasser, stærkt afbenyttet Kreditmiddel. Ifølge mine, fra det praktiske Forretningsliv hentede Erfaringer, kan jeg et heller antage, at et Forbud imod Pantfætning af Løsøre skulde være en nødvendig Betingelse enten for Affkaffelsen af Gjældsængsel eller for en Forbedring af Saltilovgivning. De Tilfælde, hvori der er flet Misbrug af Afgangen til at pantsætte Løsøre, ere aldeles forsvindende imod de Tilfælde, hvori dette Sikkerhedsmiddel har tjent til at forskaffe ubemidlede Folk Driftskapital og Pengehjælp. Lovforslagets Bestemmelser angaaende Underpant i Løsøre, der i Principet er et Forbud imod dette Kreditmiddels fremtidige Brug, anser jeg altsaa for uindvændigt og dertil baade skadeligt for Kreditforholdene og alt for stærkt indgribende i den bestaaende Retsstilstand. Udvalgets Flertal søger vel at afhjælpe de uheldige Virkninger af Lovforslagets Forbud imod Underpant i Løsøre, ved det til § 152 stillede Ændringsforslag; men den derved foreslaaede Tillabelse til fremdeles at give det saakaldte „specificerede“ Underpant i Løsøre kan efter min Erfaring ogsaa misbruges, og hvor den anvendes, vil den ofte ved Fornøjelser og ved Moderationer af Pantfætningen volde forøget Uleilighed og Beføstning for Skyldneren, uden dog at yde det Kreditmiddel, der nu haves i det saakaldte hypotheca universitatis. Jeg anser derfor dette Ændringsforslag for en utilstrækkelig og lidet betydende Forbedring af Lovudkastet; og jeg har derfor ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Paa Grund af de stærke Bestræbelser for at bringe Lovforslaget igjennem Rigsdagen endnu i denne Samling anser jeg det unyttigt at stille Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag ere følgende:

Til § 5.

af Udvalget:

1) Til Paragrafen føies et nyt Punktum saalydende:

„Til saadant Erhverv henregnes dog ikke, hvad der tilfalder Skyldneren som Lotterige-vinst eller paa lignende tilfældig Maade.“